

Långfredagen 1959 slutade fru Margit Nordengren sitt rika liv. Plötsligt och oväntat kom dödsbudet, väckande sorg och förstämning i vida kretsar.

Margit Nordengren föddes i Stockholm 1898 som dotter till sedermera rektorn vid Landskrona Folkskoleseminarium, Nils Torpsson och hans maka Clara, f.Svensson. I hemmet, präglad av ädel kultur och varm mänsklighet, mottog hon rika livsavgörande intryck. Efter lärarinneutbildning tjänstgjorde hon vid härvarande folkskolor, där hon måste ha varit en ovanligt medryckande och inspirerande lärarinna. År 1920 ingick hon äktenskap med industrimannen, civilingenjör Sven Nordengren. Hemmet blev nu hjärtpunkten i hennes liv. Sitt hjärtas genialitet och sitt väsens värme slösade hon främst på make och barn. På ett beundransvärt sätt fyllde hon också plikterna som värdinna i ett stort och gästfritt hus.

Tid och krafter räckte emellertid även till för betydelsefulla insatser utom hemmet. Hon hörde till de människor, omkring vilka det växer och grönskar. Fredrika Bremer-förbundets krets i Landskrona fick i henne en idérik och outtröttlig ordförande, som med sitt livliga temperament tände och entusiasmerade. Hon var också mångårig ordförande i Stiftelsen Barnavård och tjänstgjorde under flera år som nämndeman vid Landskrona rådhusrätt.

Margit Nordengren var en ljusgestalt och en ljusbringare. Det låg liksom ett strålände solsken över henne. Det var ett ljus som hade någonting att göra med sinnets renhet och förtroende för livet, den renhet och älsklighet, som kommer att fult och styggt att vika fjärran. Det var något av ljuset från Fioretti i hennes umgängelse. S:t Knutsgilletts systrar och bröder, bland vilka hon som åldermannens maka spred glans och glädje, böja sina huvuden i stilla tacksamhet för den inspiration och hjärtevärme, som utstrålade från henne.